

На чужда кѣща комат недават.

На чужди поливки влѣтял.

Начумерил са, сѣкаш че изѣл нѣкой бащиното му иманье.

Начумерил са като баба Марта.

Наша баба, наш клоц.

Наша баба, наш помен.

Наша си, булне, наша си, ала си, булне, бачкова. Пѣс.

Наша стока, чужда чест.

Нашата работа чиста.

На шантави очи очила нетрѣбат (не помагат).

Наше е палето, нека лае (джавка).

Наше е чудото.

Нашла млада невѣста сѣкира зад вратата. — Соф.

Нашла, та прошла. — Соф.

Наш'та върба ще роди круши.

Наш'та ето от прѣд е, неговата от зад е, аз я прѣнесох.

Наш'та кучка на наши-я пес недава.

Наш'та работа катѣрски опаш, нито порасва, нито са
скажѣва.

Наш'то баща бѣше голѣму пророк. — Тѣй рекъл един
циганин.

Наш'то куче дойде ли, донесе ли брадвата?

Наш'то магаре от тази пѣсен умрѣ.

Наш'тѣ бѣха сиромаси, ама поимваха парици; тѣз
хора чорбаджии, пѣк пари нѣмат.

Наш'тѣ сега спят у дома.

Наѣдох са като Златишко даначе.

Наѣдох са като на татово кръщение.

Наѣдох са като попско дѣте на задушница.

Наѣла са въшка, че излѣзла на чело.

Наѣла са въшка на гърб-а, че испълзѣла на чело.

Наѣла са с' пелин и зехири.

На ябанджийското куче опашката му да бѣде между
краката сѣкога.

На явѣ вѣрди мравѣтѣ, а тайно краде конѣтѣ.

На язык-а ми са върти, немогж да го кажж.

На язык-а му едно, на сърдце му друго.

Не би кѣща тѣсна, ако не би челед бѣсна.

Не било в' гроздьето, че в' прѣгроздник-а ли?